

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 ft — kr.
Fél évre . . . 3 ft — kr.
Negyed évre . . 1 ft 50 kr

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kurczaparti-utca 31. szám.
Hova a lap szellemi részét
illető közlemények, előfizetési
pénzek is bűldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetések árát

valamint nyilt-teri közlemé-
nyeket kiadó-hivatalunk mé-
ret szerint olesón számít.

Egyes példányok kaphatók:
nyomdánkban, Stark N. és
Untermüller E. könyvk-
házánál 5 krért,
Kéziratok vissza tartatnak.

Megjelenik hetenként háromszor:
vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Szerkesztésért felelős:
SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető:
a kiadó-hivatalban és lapkihordóink útján,
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Egy ellenzéki lap.

Mint lapunk múlt számában jelentettük, la-
punk főszerkesztője: Sima Ferencz országgyűlési
képviselő társaszerkesztője lett a Budapesten megie-
lenő „Függetlenség” című politikai napilapnak.

A „Függetlenség” vasárnapi számában közli
Sima beköszöntő cikkét, mely a következő:

B u d a p e s t, október 31.

Régi vágyam, hogy legyen Budapesten
egy igazi ellenzéki lap. Lap, mely közdolgoz,
közéleti emberek ténykedése, eljárása és cse-
lekedetei föött alkut nem ismerő szigorú tár-
gyilagossággal, hozzáférhetlen igazságszere-
tettel, teljes pártatlansággal mond ítéletet. S
ha van jogos kifogása, hogy bíráljon s van
igazsága, hogy ítéljen, megmérje ezt a bírói
függetlenség nemes tisztaságával, megveszte-
gethetetlen erejével és hatalmával lefelé cse-
lekedni éppugy, mint fölfelé, egyesekkel ugyan-
azon módon, mint hatóságokkal és pártokkal
szemben.

Mindig ideálom volt egy ilyen lap. De
várakozásomat sem a multban, sem jelenben
nem elégítette ki teljesen egy sem. S külö-
nösen azért nem, mert az én lelkemben élő
ellenzéki szellem teljes érvényesülését egyetlen
lapban sem találtam fel. Mert például egy
B a r t h a Miklós, vagy báró K a a s Ivor lán-
gol, éget, megbélyegez s pusztít útjában min-
den közéleti visszaélést, bűnt, és erőszakot.
De e jelesek tola csak egy részét foglalja le
egy lapnak s ha az általuk betöltött megye
határain túl lépünk, aztán nem találkozunk
az igaz, merész és törhetetlen kritikus lelké-
nek folytatásával. Tehát egy pár ellenzéki
hirlapiró van Magyarországon. Egy pár hat-
almas elme meghordozza itt a kritika hatal-
mas fegyverét, alkut nem ismerve, ellenáll-
hatatlan erővel. De lap, mely első betűtől
az utolsóig az igazságvételés oltathatlan
szomjával szolgálja a közélet minden teret:
nincs Magyarországon.

A Függetlenség eddig is a sza-
bad szó, alkut nem ismerő kritika tere volt.
Most anyagilag, erkölcsileg megújult erővel,
a rideg párt-kötélék sulyától szabadon, újat
erővel kelhet harczra jog, igazság es eszmék
védelmében. Benne alkut és féket nem is-
merő ellenzéki lelkem igazi ideáját vélem
feltalálni. Azért veszek tolat, hogy e lapban,
a sajtó terén szolgálatába lépjek a jognak,
szabadságnak hazánk függetlenségétől várt
minden nemzeti ideálom megvalósulásának.

Vajna ne kellene vágnyi, hogy legyen
Magyarországon egy igazi ellenzéki lap!

Ma inkább kell, mint valaha.

Nincs talán halófőben a magyar lélek-
ben a hazaszeretet? Nem sülyedt szolgaságig
a magyar nemzet erkölce? Rangkorság és
buta tradíció nem vett talán erőt a tiszta
közélet alapjait szolgáló társadalmi szellemen?

Talán a munka, tudás, szorgalom és nemes
ambíció az érdem és elismerés? Vagy az
elv, hit s a meggyőződés tisztaságának ereje
előtt hajt zászolt a társadalmi közfelfogás?
Nem.

Hazaszeretet, vallás, elv, meggyőződés,
tudás, szorgalom, jó cselekedet, nemes polgár
erény, üres hiúság csak és képmutatás a mai
köz- és társadalmi élet erkölcsének mérlegén.

A siker a fő. Bármily szédelgés és árulás
utján érted is el.

Ez a mai korszak erkölcsének karakte-
risztikuma. S ez öl, pusztít, fojt meg minden
nemest. Ez ad erőt, hogy a hatalom büntet-
lenül pusztítson visszaéléssel és erőszakával
minden jó felett. S ezzel szemben az egyes
épp ug, mint a társadalom, de az egész
nemzet elvesztette minden ellenálló erejét.

Ez iszonyatos rendszer és erkölcsi el-
zúllással szemben csak a sajtó bámulatos
ereje támaszthatja fel a nemzet lelkiismeretét.

Melyik sajtó? Talán az, melyet a ha-
talam megvásárolt, mely a nemzet erkölcsének
elpusztításában kibérelt eszközzül szolgál? Ez
a korszak bűnének fősztyálya.

Az ellenzéki sajtó, az igazi ellenzéki lap
az, mely bünt irt, fekélyt éget, hatalmi erő-
szakot korlátok közé szorít s egyeseket ép-
ugy mint nemzetet öntudatra ébreszt, erkölcsöt
lehel, lelket gyújt a pusztuló szervezetbe s
elhatározással tette izgat, hogy megszabadít-
son az elpusztulástól.

Egy ily ellenzéki lap az én lelkem ideálja.
S a lapnak, mely ily nagy, a nemzet egész
életére kiható feladat szolgálatába lép, féni,
alkudni nem szabad.

A Függetlenség e feladatra vállal-
kozott, azért léptem szolgálatába. S kellemet-
lenség, zaklatás, üldözés, börtön várhat reám,
de Isteneimre bandom, a bűn, a visszaélés
ostorozásában, a nép jog s a szabadság véde-
lmeben nem alkuszunk soha!

Sima Ferencz.

Sima Ferencz kilépése a pártkörből.

Mivel Sima Ferenczet azzal gyanúsították, hogy
Ugronnal szemben ő látszotta át a kerületet
Kossuthék közére, Sima Ferencz erre a rágalomra
azzal felelt, hogy ki lépett az Ugron-párt klubjából.

Eppen ugy cselekedett mint annak idején Vi-
sontai Soma, aki Ugront tekintti ma is politikai ve-
rérnek; de a klubból kilépett Polónyi Géza miatt,
ki a sajtószabadság kérdésében a 48-as eszmének
sarkalatos elveivel szemben foglalt állást s ennek
daczára a párt megengedte, hogy a pártban ma-
radjon.

Sima, ki a Szentési Lapban éles támadást
intézett akkor Polónyi megtartása ellen, ki akart
lépni a pártból; de meggyőződésének sérelmével is
bent maradt Ugron személye iránti hűségében
tamadtak meg a párt hivatalos lapjaiban a párt-
klubból való kilépését bejelentette a pártelnöknek.

Sima ezen elhatározását a következő levélben
tudatta Bartha Miklóssal:

B u d a p e s t, november 1.

Nagyságos Elnök ur!

Azon rám nézve legkínosabban hatott politikai
esemény óta, hogy a szegvári kerület ellenzéki há-
rom részre szakadva, nem Ugron Gábornak, az én
politikai vezéremnek, ajánlotta föl a jelöltséget:
pártunk klubjának köréből szite tendenciózusan
bocsájtatott világgá a bír, hogy az én Ugron-párti
hűségemnek hiánya juttatta oda a kerület hangula-
tát hogy többsége az általam vezetett mindszenti
értekezleten dr. Múlek Lajost, a Kossuth-párt hiva-
talis jelöltjét kiáltotta ki képviselőjelöltnek.

Ez a híresztelés, már a párt alelnöke, Szed-
erkényi Nándor ur által szerkesztett „Népszövetség”
című hivatalos pártlapban „Árulás” címen van
világgá bocsájtva.

Nagyon is exponált politikai pályafutásom alatt
ritkán vettem magamnak azt a fáradságot, hogy
személyem ellen intézett támadások rektifikációjába
bocsájtkozzam. Ezt ezuttal annál nagyobb joggal
utasíthatom magamtól vissza, mert jóhiszemű em-
ber által soha meg nem támadható elvűségem
van kérdésbe vonva. — Egyszerűen csak azt jelen-
tem ki, hogy Ugron Gábornak bár örökké hive le-
szek s politikai vezéremnek jövőre is egyedül őt
fogom tekinteni de a pártklubból ezennel kilépek.
— S mikor ezt Nagyságodnak szives tudomására
hozom, még csak azt kívánom megjegyezni, hogy:
a szegvári jelölés előtt több ízben felkértem Polónyi
Géza képviselőtársamat és az „Árulás” című cikk
tisztelt kiadóját s a párt több oszlopos tagját, hogy
Ugron érdekében éppen ug, mint dr. Múlek Lajos
ur érdekében a Kossuthisták tették, jöjjenek le ve-
lem a kerületbe; de ők különböző kifogásokkal élve
a jelövetelt megtagadták.

Egyébként vagyok Nagyságodnak hazafias üd-
vözléttel, állandó hive

Sima Ferencz,
orsz. képviselő.

Azon viszony miatt, melyben Sima Ferencz
lapunkkal áll, elhatározásának indoklását nem szí-
vesen kísérik bővebb megjegyzésekkel. De mégis,
a tiszta igazság kedvéért szükségesnek tartjuk mind-
azt megérni, amit Sima Ferencztől hallottunk a
szegvári kerület dolgában.

Szederkényi Nándor ugyanis még Helfi életében
megszólította Simát, hogy a szegvári kerületben
Bartha Miklóst kellene felléptetni s még Helfi halála
előtt le kellene a Magyarországon egy tudósítóját kü-
ldeni, aki Bartha Miklós utját előkészítene.

Sima ekkor kijelentette, hogy az ő hozzájárul-
ásával Helfi életében ne tegyenek semmit. Mert ő
elő emberek kerületére nem lézítal. Különbösen is
kijelentette Sima, hogy miután a szegvári kerületben
a legnagyobb község, Mindszent, Kossuth-párti és e
község vezére, Haas Juda, az Ugron-pártból csak
Ugron jelöléséhez járul hozzá: itt egyedül csak
Ugronról lehet szó. Mindszentben azonban Helfi ha-
lála után azonnal kettészakadt a párt.

Az egyik rész, tekintet nélkül Simára és a
Kossuth-párti központra, jelölte Uray Imrét. S ez a
párt Kossuthék hivatalos jelöltjével szemben is fen-
tartotta Uray jelöltségét. Nagyon természetes, hogy
az Uray part még vehemensebb állásfoglalásra ké-
szült Ugronnal szemben. Sima Helfi halálhírért
Szentesen vette s ekkor pártbiveivel azonnal bejárta
a kerületet; de Haas Juda, ki Ugron hívéül igérke-
zett, arra kérte Simát, hogy Helfi temetése után
tegyek meg az előkészületeket. Sima Helfi temetése
után azonnal lement a kerületbe és beutazta annak
minden községét. A Kossuth-párti Andrei Gyula
ekkor szintén a kerületben járt és hirdette, hogy
Kossuth palatinásának kerületében csak Kossuth-
pártit szabad választani.

Haas Juda, ki ekkor is Ugron hívének vallotta
magát, kijelentette Sima előtt, hogy Mindszentben a
többséget nem lehet Ugronnal megcsinálni. A szeg-
vári bíró pedig határozottan kimondta, hogy: ő
csak Kossuth-párti jelöltre szavaz. Sima, hogy az
Ugron-párt győzelmét biztosítsa, azonnal Budapestre
jött és főkereste gróf Károlyi Sándort: kérte, hogy
tisztjei útján tegyen meg mindent. Ez megis történt
Ekkor küldött ki a Kossuth-párt a kebeléből őt
képviseelőt Múlek Lajos érdekében.

Sima Palányi Gézát felvilágosította a helyzetéről tudatta vele hogy a Mindszenticékben való csalódása után Ugron érdekében minden erőt meg kell feszíteni, kérte őt, Szederkényi Nándort, Förster Aurélt, felkereste Visontai Somát, hogy vele menjenek le a kerületbe.

Simát nagyon lehangolta, hogy a párt oszlopos tagjai teljesen ő reá támaszkodtak és semmi személyes támogatást nem nyújtottak neki s végeképp elkeserítette, hogy most azok gyanúsítják őt Ugron iránt a kellő hűség hiányával, kik mikor Sima hívta őket teljesen félrevonultak.

Es Simára nézve betelt a pohár azzal, hogy Szederkényi Nándor lapja még azt a védelmet is megköszöntötte, hogy Sima csak azért játszott a saját kerületének felajánlásával a nagylelkű Ugron iránt, mert úgy is tudta, hogy a vezér ezt el nem fogadhatja.

Ime, Szegváron két Kossuth párti jelölt kürd egymással s idefönn az intrika dul az Ugron-pártban.

Igy könnyű a helyzete Bánffy Dezsőnek. Jó volna tudni, hogy nincs-e a miniszterelnöknek része abban, hogy egyesek oly bravúrral kezelik az ellenzékben a szétvonás szellemét.

A szegvári választás.

Mozgalmas, szinte zűrzavaros élet folyik a szegvári kerületben, ahol tudvalevőleg f. hó 6-án — szombaton — lesz a képviselőválasztás.

Nem csoda, hogy azok az egyszerű polgárok, akik évtizedeken át egységesen harcoltak a függetlenségi zászló alatt, nem tudják már, hogy tulajdonképen kinek hígyjenek? Ki az igaz ember és ki az Anti-Krisztus? Mert a következő épületes dolgok történtek:

1. Akadtak nyomorult hazugok, akik hirdették és nem hiányoztak bolondok, akik elhitték, hogy Ugron Gábor „p a p i - p á r t”. Ezzel a hazug jelszóval megakadályozták Ugron jelöltségét.

2. A főisáni ügynökök, akiket más néven „szentesi Kossuthpárt”-nak neveznek, uton utfélen azt hangoztatják, hogy csupán Uray Imre az „igazi függetlenségi”, mindenki más csak talmi 48-as.

3. Maga Kossuth Ferenc és az ő közvetlen környezete egyedül Múlek Lajost ismeri el függetlenségi jelöltnek és inti az elvtársakat, hogy más jelölt által ne engedjék magukat elcsábítani.

4. Az Ugron vezérlete alatt álló függet-

lenségi és 48-as anyapárt tagjai, akik tekin-
télyes számmal vannak a kerületben, Sima
Ferenc szava után indulnak; úgy de épen
az Ugronpártból tendenciózus híreket ereszt-
ettek szélnek, amelyek azt akarják elhitetni
a világgal, hogy Ugron jelöltségének elejtését
és a Kossuthpárt felülkerekedését Sima indo-
lencziájának vagy szándékoságának lehet kö-
szönni.

Egyáltalában nem tartjuk szükségesnek,
hogy ezen gyanúsítás ellen védekezzünk,
mert aki ismeri azt a rajongó szeretete,
melylyel Sima Ugron Gábor személye iránt
viseljük, az tisztában van azzal, hogy Simát
Ugronnal szemben hűtlenséggel vádolni annyira
mintha a Jézus Krisztusról azt állítanák,
hogy istentagadásra tanította az embereket.
Mindazonáltal Sima levonta az ellene terjeszt-
ett rágalom konzekvenciáit, amint az lapunk
más helyén bővebben el van mondva.

Egyebekre nézve a szegvári kerületben
történekekről a következőket közölhetjük:

Vasárnap, október 31-dikén reggel Mind-
szentre, a kerület legnagyobb községébe ér-
kezett Múlek Lajos, a képviselőjelölt Kossuth
Ferenc és tíz más Kossuth-párti képviselő
kíséretében.

A képviselő Haász Juda gőzmalomtulaj-
donoshoz, a mindszenti függetlenségi párt
elnökéhez szállottak. Tizenegy órakor a pi-
acztéren né p g y ü l é s volt, a hova Mú-
leket és kíséretét meghívták. A népgyűlésen
Haász Juda elnök megnyitó szavai után,
melyekkel Múleket ajánlotta jelöltül, Kossuth
Ferenc beszélt és kárhóztatta Uray Imre
eljárását, a ki a párt akarata ellenére föllépett
függetlenségi programmal a kerületben. Múlek
háromnegyed óra hosszat fejtegette pro-
gramját. Beszéltek még érdekében Marjay
Péter, Pap Elek, Mészényi Lajos és Endrey
Gyula országgyűlési képviselők. Délután Múlek
a tizenegy képviselővel Szegvárra ment s ott
is elmondotta programbeszédét.

Ugyan csak vasárnap délelőtt mondotta el
Uray Imre programját Szegváron, hétfőn
délelőtt Mindszentre ment.

A választók többsége Szegváron Uray
felé hajlik, Mindszenten ellenben megoszlanak
a két jelölt közt. A kerület többi részében
Derekegyháza Múlek pártján van, míg Má-

goes és Palavicini birtokainak választói
semlegesekek. A kormánypárti je'őket, úgy
látszik, utolsó huzásnak tartják fönn Uray
érdekében, mert idáig, habár Novák Józsefet
és Cikatriczist emlegetik, szabadelvű párti
jelölt nincs.

Országgyűlés.

A szombati ülést egész váratlanul hívta egybe
az elnök s így azok, akik azzal mentek haza szer-
dán, hogy csak jövő csütörtökön lesz ülés, ma na-
gyon természetesen nem mentek el a Háza. Csak
azok voltak láthatók akik állandóan Budapesten
lakoak s minthogy ezek nem nagy számban vannak,
hát a folyosó ma kongott az ürességtől. Akik el-
mentek az ülésre, azok csak a rájkszrát pénteki
ülésről beszélgettek és nem győzték bámolni Lechert,
a ki teljes tizenkét óra hosszat bírta, szóval és tü-
dővel. Általában úgy vélekedtek, hogy a magyar
képviseletházban nem akad ember, aki a Lecherhez
hasonló rekordot tudna elérni. Eppen abban a pill-
anatban, mikor erről a kérdéstről nyilatkoztak a
honatyák, a folyosó végén föltűnt a Sima Ferencz
alakja. Mindenkinek eszébe jutott a nyári obstruk-
ció és az hogy Szentes képviselője egyszer d. e.
10 órától d. u. háromnegyed háromig szónokolt.
Közel öt óra hosszat tehát. De mi az a tizenkettő-
höz? Az öreg Madarász József nem is állhatta szó
nélkül:

— No Feri, mondta nevére Simának, téged
ugyancsak lepipált a német.

Simá nevére válaszolt:

— De'jzen csak volna nálunk éjjeli ülés, majd
megmutatnám, hogy különb legény vagyok nála!

A kormánypártiak ijedve rebentek széjjel a
kijelentésre s miközben számos keresztet vetettek, az
ajkuk mormogta az igét:

— Es szabadíts meg minket a gonosztól...

Tovább folyt a beszélgetés, de egyszerre hir-
nök jött:

— Az ülés folyik!

Csodálkozó ábrázatok fordultak egymás felé:

— De hiszen Szilágyi nem csöngött...

Bizony nem nyomta meg a villamos gombot,
annál az egyszerű oknál fogva, mert a villamos
vezeték elromlott. No, de azért így is bekullogott az
a néhány ember, aki a folyosón diszkurált. Az elnök
egymásután daralta le bejelentéseit.

— A főrendiház elfogadta a provizóriumjavas-
latát s így az mint országos határozat ő felsége elé
fog terjesztetni.

A jobboldal csendesen éljenzett, Bánffy pedig
nagyot szappantott a burnótos pikszéséből.

— A főrendiház elfogadta az indemnitit, foly-
tatta Szilágyi s így az mint országos!...

A baloldalon folytatták:

— ... határozat ő felsége elé fog terjesztetni.
Sorra következtek a többi bejelentések. Ezek

A SZENTESI LAP TÁRCZÁJA.

Halál torkából kiragadva.

— Irta: Palotai Csorba Akos. —

I.

Vésztojáslog kongott a falu kis temploma
tornyának két harangja; a három nap és három
éjjel át tartott szakadó eső zuhogott-még
folytonosan; a falu közvetlen közelében folydogáló
patak valóságos nagy folyóvá nőtte ki magát, ijesztő
mérvben növekedve percről-percre s minden másod-
perczen kétségessé vált, nem fogja e égnyt elhagyni
s a falut elönteni.

De e védekezés is hiábavalónak mutatkozott;
a miy arányban emelkedett a védőtöltés, oly mérvben
növekedett a víz felülete s már elig fél méter
hiányzott, hogy a part színvonalára emelkedjék az
ár. Az előjáróság ekkor táviratilag fordult a folyam
mérnöki hivatalához a városba, kérve egy szakmér-
nök a helyszínére leendő kiküldését s egyben a lak-
osság által kétfőzött erővel dolgoztatott a védőtöl-
tésen. A kis templom harangjait vészjelzőleg meg-
hangoztatták s kongatták egész napon át. Délutáni
három órakor érkezett meg a folyammérnöki hiva-
tal kiküldött árbitzosa s a helyszíni szemlét meg-
ejtve, azonnal kijelenté, hogy az óvintézkedés egé-
szen helytelen, az által, hogy csak a falu mentében
emelik fel a töltést, mert ez által a falun felől
össze fog tolni az ár s nem a falu folytatásában,
hanem azon felől fog áttörni a víz s menthetlenül
előnti a falut. A falubeliek, többnyire földművesek,
itt is, mint általában mindenütt, bizalmatlanok lévén
a szakemberek iránt, nem adtak hitelt e szakszerű

aggodalomnak, hasztalanul erősíté a falubeli uraság.
Szély Aladár ur a mérnök állítását, a nép ennek
sem hitt e veszélyben, ennek az urnak, s ki iránt
különbön más viszonyok között teljes bizalommal
viseltetett a lakosság. Hasztalan iparkodott az uraság
kedves leánya, Ilona kisasszony rábeszélni a falubeli
asszonyokat, hogy vegyék rá férjeiket miszerint azok
a szakértő mérnökre hallgatva, rombolják le a védőtöl-
tést s hagyják a vizet folyni, mert ezáltal, ha
kiöntene is a víz, nem tenne oly nagy károkat a
faluban, mint tenni fog azon esetben, ha a töltés
fennmarad s az ár a falun felül teljes romboló ere-
jével fog a falura törni. Hasztalan volt minden józan
tanácsadás, a falubeliek csak tovább folytatták a
védőtöltés emelését. A szakmérnök, látva a nép ellent-
állását s meggyőződve lévén, hogy a veszély perc-
ről-percre közelg a városba táviratozott katonai
segélyért a főszolgabíróhoz.

Két óra kerül belé, míg a főszolgabíró egy
század katonával a helyszínére érkezett.

De már késő volt. A mérnök jóslata teljesült:
a víz a falun felül összetorlódot, áttört medrén s
s nem a rendes folyásban haladt hanem egyenesen
neki rontott a falunak; óriási jajveszékélés, gyer-
mekek rivalgása, az asszonyok fűszaggató sivitása
hangzott a légen keresztül, a férfiak pedig nyakra-
főre kapkodtak össze egyet-mást lakásaikban, hogy
legalább az értékesebb holmikat megmentve, azok-
kal s gyermekeik s családtagjaikkal a falutól alig
ezer lépésre emelkedő dombra meneküljenek, hová
az ár — a magaslattot tekintve — valószínűleg fel
nem fog juthatni.

A kétségbeesett lakosság között, mindenütt ott
volt Szély Aladár, a földes ur, mindenütt iparkodott
megnyugtanni a népet, jó tanácsal látva el: mi-

ként mentse meg legszükségesebb holmiját. A férfiak
csak anyokkal, kapákkal, ásokkal maga vezette
a fiatal mérnök által jelzett védőtöltéshez, hogy azt
lerombolva az éreü áttört víztömeg vissza folyha-
son elhagyott medrébe. A fiatal mérnök s a főszol-
gabíró emberfeletti munkát végeztek a földes ur
segélyével s az a védőtöltés, melyet a lakosság hely-
telenül oly óriási munkával végeztet, pár óra alatt
szét volt rombolva. A mérnök megnyugvással látta,
hogy terve jó, mert alig lett eltávolítva a védőtöltés,
a faluba betört víz egy óra múlva kezdett apadni,
jeléül, hogy a medréből kiszorult víz, ismét vissza-
tért abba. A nép remélni kezdett s e reményében
nem is csodálott, mert körülbelül két óra múlva a
faluból teljesen eltűnt a víz, csupán sár és iszap
jelezte még a pusztító elem árrját.

A munkás kezek félretették az ásókat, kapákat
s iparkodtak a dombra menekült családjukhoz, a
nők és gyermekeikhez.

De ezeket nem találták már jajveszékelve, nem
találták oly kétségbeesetteknek, mint minők akkor
voltak, midőn az ár betört a faluba és kapkodniok
kellett, hogy a legszükségesebbet megmenthessék.
Nem, a nők és gyermekek nem jajgattak, nem sirán-
koztak, hanem térden állva fenhangoz mondták el
az imát az előttük térdeplő földes kisasszony, a szép
Szély Ilona előmondása után.

Mint valami égből, a nyomor és inség között
kétségbeeső tömeg közé leszállott vigasztaló angyal
volt a nők és gyermekek között a szép Ilona kisass-
zony, bátorítva, reményit kelte a kétségbeesett
szívekben s végre, hogy teljesen megnyugtassa az
aggódással telt kebleket, imára szólítá őket s a nép
térde borulva imádkozott.

(Folyt. köv.)

végeztével Bunka Gyula, a zárszámadási bizottság elnöke nyújtott be jelentést majd felolvasták az interpellációs könyvet.

Azok közül, akik interpellációt jegyeztek be, csupán Sima Ferencz volt jelen. Az elnök megkérdezte:

— Kívánja úépviselő ur interpellációját előterjeszteni?

Volt az elnök hangjában valami kérés, alázatos, mintha azt mondta volna:

— Ugyan kérlek, ma ne beszélj, hadd menjünk haza...

Sima azonban nem hallotta Szilágyi kérdését, mert gondolatokba merülve ült a helyén. Az elnök tehát újból kérdezte:

— Sima képviselő ur, kívánja interpellációját előterjeszteni?

Sima felriadt. Jobbfelől kérelték:

— Csak ma ne...

— Férj, ne...

— Az istenért...

A nyári obstrukció hőse egy darabig kínos kétségben hagyta őket s csak azután mondotta ki nevét a szenzáció:

— Interpellációt nem terjesztem elő.

Szilágyi hálás pillantást vetett rá, a többség pedig halkán megjelente. Halkan csak, mert jelen volt — Bánffy Dezső is. Az elnök így hát boldogan ejtette ki a kedves három szót:

— Az ülést bezárom.

Helyi és vegyes hírek.

— **Készülő párbaj.** Sima Ferencz országgyűlési képviselő ellen a szegvári jelölés alkalmából egy sértő cikk jelent meg a Szederkényi Nándor által szerkesztett „Népszövetség” című lapban. Sima e cikk miatt dr. Visontai Soma országgyűlési képviselő és dr. Székely Béla lapszerkesztő által párbajra hivatta ki Szederkényi Nándort. A dolog további fejlődéséről lapunk zártáig nem kaptunk semmi értesítést.

— **Sima Ferencz kilépése a pártkörből.** Lapunk főszerkesztője, Sima Ferencz országgyűlési képviselő a Szederkényi Nándorral való összeütközése miatt kilépett az Ugron-párt központi köréből. Önként értetik, hogy ez nem jelenti egyszersmind az Ugron-pártból való kilépést is, mert Sima ezután is Ugron Gábor tántoríthatlan hívei közé fog tartozni. A szenzációs politikai eseménnyel különben lapunk más helyén részletesen foglalkozunk.

— **Öngyilkosság szerelemből.** Szabics Lászlóné, szül. Gombos Erzsébet hetón déli három negyed 12 órakor forgópisztolyjal föbe lötte magát és azonnal meghalt. A szerencsétlen asszony állítólag azért fordította maga ellen a gyilkos fegyvert, mert kedvese elhagyta. Az öngyilkos hulláját a rendőrorvos felboncolta.

— **Állategészségügy.** A sertésvész szűnőben van. Legalább úgy értesülünk, hogy ha még néhány napig sertésvész-et nem jelentetik be, a zárlat feloldatik. — Juhhimlő észleltetett Farkas Eugénia kaján tanyáján.

— **Hazatonlévőzolták** Szentesre Aradról Orosz Zsuzsanna 54 éves hajadont, ki ott lakás és foglalkozás nélkül csavargott.

— **A gózfürdő.** Egyik előfizetőnk mód felett kíváncsi arra, hogy híres gózfürdőnk elkészül-e ebben a száradban, avagy a budapesti-pótvárosi bazilika sorsára jut? Megnyugtatóan kijelentjük, hogy hitünk szerint ha előbb nem is, de a város-háza fölépülésével egyidejűleg az a kis „alkotás” is elkészül. Igaz, hogy soká készül, de legalább annál drágább lesz.

— **Márczius hónapja.** Feszty Árpád lelkes hangu felhívást intéz a magyar író- és művészei világ-hoz, melyben azt kéri tőlük, hogy márczius 15-én rendezzenek nagybörszabású ünnepeket. Rendezzünk egy óriási ünnepet, — így szól a felhívás — a Rákoson vagy a Kelenföldön, hívjuk meg rá vendégül a magyar népet. Gyűljön össze hazánk minden részéből egy-egy csoport, a mely vidékét képviselje az ó szines, változatos, festői viseletében, gyalog, szekéren, lóháton, minden vidék az ő szokása szerint. Képzelmehi-e ennél szebbet, festőiebbet, mint Magyarország különböző típusait, népviseletét egybúgyulva látni. Hívjuk meg nemzetiség- és valláskülönbség nélkül hazánk minden vidékét, gyűjtsük őket egy táborba S vezessük végig a fővárosra. Létrehozni ezt nem lenne nehéz. Ha a vidék e tervet magáévá teszi, alakítsa akkor minden megye egy bizottságot, szedje össze a legismertebb menyecs-kéket, leányokat, a legdelibb férfiakat — a megye-jükben divó érdekesebb parasztfogásokat — szervezzen a népesorport, s érintkezésbe lépve az e célra alakulandó központi bizottsággal, gondoskod-

ják felszállításukról S hogy ez se essék a megyék terhére, megkönyvitse az ideváltást a magyar kormány mérsékelt áru vasúti legyek engedélyezésével. Az utazás, valamint az itt tartózkodás költségét a központi bizottságának nem kerülne nagy fáradságába megsejrezni. Nem kétfelm, hogy a főváros örömmel engedélyezné a tribune-jogot a város azon részén, a hol a menet elhaladna: oly módon, hogy a nép utazásaira, élemezésére, barakk szállások, szállók felállítására stb. fordítandó költségek a tribune-jegyek díjaiból fedezténének. Ily módon minden megerőltetés nélkül rendezhetnénk olyan menetet, a mely érdekeseget, tekintettel a népviseletre, melyben hazánk még mindig igen gazdag, Európa egyetlen művelt állama sem tudna feimutatni.

— **Vonatbeszélőközés.** Pénteken este tíz óra után a 321-es számú vegyesvonat Budapest felé indult utasokkal megrakodva és körülbelül tizenegy órakor ért Fülel állomás közelébe. A nagy közben csak az állomás lámpája látszott s minthogy az nem állott tilosra, a vegyesvonat dűbörögve zakatolt az állomás felé. Alig haladt azonban néhány pillanatig, a gépész egy szemközt jövő vonatot vett észre oly közelségben, hogy minden kétséget kizáró bizonyossággal összeütközésnek kellett bekövetkenie. Hiába fékezett, hiába adott ellenőzöt a két gépész. A vonatok mennydörgészerű robajjal mentek egymásnak s a legközelebbi pillanatban a vegyes vonat ott volt már a tehervonat tetjén. Az utasok között leirhatatlan jajgatás, sírás keletkezett és csakhamar a pályaudvar csupa vér volt. A nagy ütközés következtében az emberek elbuktak a pad alá estek és össze vissza zúzódtak. Nem kevesebb mint huszonegy ember sebesült meg többé kevésbé, köztük a két kalmazsú s a feje törött be s lábuk fízmodott ki, — nyolczan elájultak, halál-sét azonban nem fordult elő. A füléki pályán orvos három óra hosszat kötötte be a sebesülteket miattán a pályát s romoktól megszabadították. Fél háromkor a vegyes vonat folytathatta útját és reggel nyolcz órakor ért Budapestre. A összeütközést egy vasúti tiszt elővigyázatlansága okozta.

— **Állat az emberben.** Undorító s részleteiben valóságilag megdöbbentő az a bűntény, mely most a miskolczi királyi törvényszék foglalkoztatja. Egy apéról van szó, akit állatárta féltékes veszett kőgyágya, aki saját öd s gyermekeit tette alkalos érzékiségnek szolgáivá. Zola Emil, a modern „anczia író, aki tollával a legutóbbi erkölcsi-leléség alakjait teremté meg, aki a világ város ezer szennye, piszka közt katalva, élénk tárja a legundorítóbbat, a nyomorultság ilyen megtestesítőjére nem talált még. La'kovics István mezőrendőről jegyez fel ilyen állatiaságot a bűnkronika. Az övennégi éves férfi néhány hónap előtt üldöni kezdte leányát, a huszonhét éves Katalint és a tizennyolcz esztendő Margitot. A leányok édes anyjuknál kerestek védelmet, aki aztán szemrehányásokkal is illette férjét, De La'kovics durván rátamadt:

— Az én leányomnak én parancsolok s azt teszem velük, amit akaró.

Az asszonyban lérmúlt az anyai s emberi érzés és urának fenyegetőzéseire hitvány büntetés-szává szegődött. Ő is biztatta és kenyszerítette leányait, hogy elégítsék ki apjuk vágyait. És a szerencsétlen teremtések odavetették magukat a gyaláznak.

Honapokon keresztül folyt a bűnös viszony, mely megteremtte végre élő gyümölcsét. Ez lett arulójává a brutális apának.

A szomszédok egyideig csak a La'kovics leányok erkölcsatlanságairól suttogtak. De egyszer felnyitott a szemük és rémülve látták az utalatos valóságát La'kovics Istvánt feljelentették a hatóság-nak. Megindult az erélyes vizsgálat, mely aztán igazságot adott a bírelésítőnek. Az állatias apa néhány hét múlva már bírelt előtt fog állni. Nemsokára megtartják ellene a végtárgyalást, mely előlézás igazgatóságával néz a közönség.

— **Egy város pusztulása.** Még jóformán Leibach város sem heverte ki azt a szörnyű csapást mely a lakosságát a földrendéssel sújtotta, máris egy másik ostrák helység pusztulásáról hoz hírt a táviró. A csehországi Graslitz városkában, mint Prágából táviratozták, tegnap esti hét órakor a föld mélyéből előtörő mennydörgészerű hangok rémítették meg a lakosságot. Néhány percetel később megrázkódott a föld és az emberek kétségbeesve menekültek házaikból. A nehéz butorok megmozdultak a szobákban s az ablakok sok helyen csörmpölvé törtek darabokra. Az első rázkodást még hevesebb lövés követte. A kémények ledőldeztek, a falakról lehullott a vakolat: a lakosság, férfiak, asszonyok, gyermekek vegyes fejvesztéssel töltötték be a levegőt. Akinek értékesebb holmija volt ez kivitte a szabadba mert a házakban veszélyes volt a tartózkodás. Az egész ójszaka rémes izgatottságban mult el, mert a lökések folyton ismétlődtek. Rögül a hatóság számos házból kikötöztette a lakókat, minthogy a megrepedt falak összeomlással fenyegettek. Sokan elmenekültek a városokból: az emberek újabb katasztrófától tartanak. Ugyanezok Archban is voltak földrendégek, melyek meglehetősen sok kárt tettek az épületekben,

— **A székelyhídi csodagyermek.** A csodagyermeknek, közt is párját ritkítja az a székelyhídi oláh csodagyermek, a kiről most kaptunk hírt odaváló tudósítónktól. A székelyhídi csodagyermeket a tudósítás szerint egy gépész fedezte fel a kis oláh fuban az a csoda, hogy egy közönséges gyűjtölencse segítségével keresztül lát a falakon, bele lát a föld mélyébe s meglát ott mindent, a mi fém. A gyermekkel állítólag a székelyhídi intelligens társaságokban több csodolatos kísérletet tettek s a gyermek az ő gyűjtölencsével három falon keresztül megmondta, hogy a harmadik szobában mennyi ércpénz van, hol van s ha a pénzt elvették, azt is rögtön jelezte. Egész társaság ált össze s a szabadban különböző helyeken ástak el jó mélyen ércpénzt. A gyerek mindig megtalálta, sőt azt is megmondta, milyen mélyen van az elásott kincs. A gépész, a ki a gyereket felfedezte nemrég gróf Stubenbergtisztartójától. Péhézcs Sándortól engedelmét kért, hogy a grófi területen ásásokat végeztesse a csodagyerek közbejöttével, mert egy régi írás szerint a tatárjáráskor az ott volt apátság ezen a tájon ásatta el valahol a kincseit. A kérelem a grófnak is tudomására jutott, a ki nemcsak megadta az engedélyt, de még pénzzel is támogatja az azóta megkezdett ásásokat. Az oláh csodafu ugyanis egy rom mellett vizsgálódva, sokáig irányította a napsugarakat a lencsén keresztül a földre, azután kijelentette, hogy e helyen kincsek vannak a föld mélyében. Rögtön megkezdtek tehát itt az ásásokat s már eddig is találtak több koporsót s bennük csontvázakat, Gróf Stubenbergt gondoskodott hogy az esetben, ha csakugyan találnak kincset, erről a hatóság értesüljön. Eddig a tudósítás. Hogy mi ennek az állítólagos csodának a nyitja, azt bajos megmondani. Annyi bizonyos, hogy az egész dolog nagyon hihető, de hát épen azért csoda.

— **Császár és hadnagy** Még emlékszünk rá, hogy a német császárnak a mult nyáron teit utazásai alatt magát a császárt, a szemébe pattant bajókötél által súlyosabb baleset érte, mig ugyanazon a napon egy Hahnke nevű hadnagy, a ki a császár közvetlen kizérőében volt beosztva, a vízbe fult. A párisi Petite Presse című újság most, Montevideóról szerzett értesülései alapján, úgy írja le a dolgot, hogy Hahnkét, sem a német császárt nem baleset érte, vagy legalább is nem úgy érte, a hogy azt a hivatalos közlemények föltüntették. A „La Petite Presse” szerint az eset így történt:

Hahnke hadnagy nem a tengerparton kerékpározott, hanem magán a hajón, a mikor a császár birtelen kilépett a fedélzetre. A hadnagy azonnal leugrott, köszönt, mire Vilmos császár odaszólt neki:

— Jelentkezzék azonnal a parancsnoknál házi fogságra!

E's ezzel a parancsnoki hid felé fordult. Hahnke a császár után ment, hogy annak rendelkezéséhez képest, a parancsnoknál jelentkezzék. Mikor azonban a császár észrevette, hogy Hahnke utána megy, megfordult és rákiáltott:

— Miért követ? Ön nem méltó, hogy odalépjén, a hová én teszem a lábamat!

Hahnke hadnagy, a kit a császár e szavai igen fölizgattak, mélyen elpirult és így felelt:

— Felső, az én nemességem oly régi, mint az öné és sértést felségedtől sem kell eltűnőm!

Vilmos császár, a ki már a parancsnoki hid lépcsőjén néhány lépést tett fölfelé, rádörögte a hadnagra:

— Nyomorult szolga! Letépetem vállrojtjaidat s széttörtem kardodat.

Alig mondotta ki a császár e szavakat, Hahnke „Igen! Nyomorult szolga!” kiáltással odaugrott hozzá megragadta őt a nyakánál s öklével a szemére vágott, hogy a vér azonnal kibugyan. Egy pillanat alatt lefogták a dűbörögöt s elvezették. A császár erre azt kívánta a parancsnoktól, hogy a hadi törvényeséket összehívja, de ez talált alkalmat, hogy a parancs alól kivonja magát. A következő éjjel Hahnke hadnagyt kabinjából kibocsájtották, ki ezután állt. Ezzel alkalmat akartak neki szolgáltatni, hogy öngyilkossággal hozza helyre gonosz tettét. A hajón lévő összes személynak a legmélyebb halgatás kellett megfogadni, de dacára ennek a hír mégis eljutott az említett laphoz.

— **A beszéd halottja.** A szegény embereknek egy nagy szószólója és barátja, Henry George-ot — mint egy new-yorki távirat jelenti — megölte a sok beszéd. Polgármesterré jelelték polgártársai — ezuttal másodszor — és tegnap előtt négy gyűlésen mondott programbeszédet. Este fáradtan hazatért, rosszul lett, birtelen szélhűdés érte és rövid szenvedés után meghalt. Henry Georges, ki 1839-ben Filadelfiában született, újságíró és laptulajdonos volt. Hír-ápjában nagy arányú szociális mozgalmat indított a vagyontalank, a kisemberek sorsának javítása érdekében. Ő volt a földadó-reform első apostola s felhívta annak az elmelődnök, hogy a társadalmi nyomor a földjáradékból ered s azal küszöbölhető ki, ha a föld köztulajdonná tétetik. Népszerűsége igen nagy volt honfirtásai között és halkával igen sok reménység szállt sirba.

AGATOR fog-
paszta
szappan nélkül.
Legújabb felül nem mult
FOGTISZTITOSZER.

Tartány szab. zárral.

Mindenütt kapható.

Société de produits hygiéniques Stapler & Co., Wien,
XVIII., Gentzg 27.

AGATOR száj-
viz
a legkellemesebb
a száj és fogak ápolására.
5 csepp elég!

Mindenütt kapható.

Société de produits hygiéniques Stapler & Co., Wien,
XVIII., Gentzg 27. 5-12

Alapított 1858.

Budapesti Szivattyú- és Gépgyár Részvény-Társaság

(ezelőtt) WALSER FERENCZ)

BUDAPESTEN, VI. ker., Külső váci-ut 45. szám.

Sürgőnyezim : Szivattyúgyár Budapest.

Gyárt: mindenféle gőzgépet, Schmidt-féle forrgőzmotorokat (40% szénmeg takarítás), petroleum- és benzin-motorokat, Keretfűrészeket, körfűrészeket és cser-töröket. Gőzkazánokat, előmelegítőket, tartányokat. Hidakat és egyéb vasszer-kezeteket. Mindenféle szivattyukat gőz-, szij- és kézi hajtásra, valamint villamos üzemre. Ártézi kutfelépítményeket vasból. Tűzfecskendőket és vízszállítókat, tűz-oltósági felszerelési tárgyakat. Köztisztasági szereket, öntöző-kocsikat, sárkaparó és seprőgépeket, hőkéket és uthengereket. Egészségügyi szereket, mint gőzfer-tőtlenítő készülékeket es teljes fertőtlenítő telepeket, pöczegödör tisztító készü-lékeket. Vas- és erczőntvényeket, harangokat. Keményöntésű acélfelületű tűz-rostélyokat egyenes és kigyóalakban, valamint polygon-rostélyokat.

LETESIT: vízműveket, csatornázásokat, vízvezeték és lég-szeszberendezéseket, központi fűtéseket. 34-40

Arjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve küldetnek.

Első cs. és k. oszt.-magy. szabadalommal ellátva.

FACADE-FESTÉK-GYÁR

Kronsteiner Károly Bécs, III. főutca 120. (saját ház.)

Az arany éremmel kitüntetve.

Kapható: Schwartz Simon és Hoffmann Jakab uraknál Szentesen.

Több főhercegi uradalmok, cs. és k. katonai csapatstestek, vasutak, ipar, bánya valamint kohó vállalatok és gyárosok szállítója. Ezen facade-festékek mézben feloldódnak, száritott por alakban 40 különféle színben, kgrmként 16 krtól fölfelé szállítanak. Vetekszik az olajfestéssel.

Olajfestékek, padló-fénymazak lackok festékek ecsetek stb. 26 Mintakártya valamint használati utasítás ingyen.

Jutányos árak!

SZENTESI ELSŐ KÖNYVNYOMDA RÉSZVÉNYTÁRSASÁG Szentesen, Kurczaparti-utca 31. sz.

Elvállaljuk:

Diszes számlák, jegyzékek
és tudósító-levelek;DISZES MEGHÍVÓK ÉS
TÁNCZRENDEK;DIVATOS ELJEGYZÉSI ÉS ES-
KETÉSI KÁRTYÁK;

ÉTLAPOK;

KÖZSÉGI és VÁROSI HIVATALOS
NYOMTATVÁNYOK;

ARJEGYZEKEK;

Czim-, asztali és- név-
jegyek;Mindenemü és színü
falragaszok;Diszes kivitelü gyászlapok
elkészítését.

Harmincz
év óta fennálló
s a mai kor igényeinek
minden tekintetben megfelelő
betökkel és gyors-sajtóval ellátott és
ujjonnan berendezett

KÖNYVNYOMDANKAT

melyben minden e szakmába vágó munkák a legjutányo-
sabb áron, csinos kivitelben, gyorsan és pontosan ké-
szíttetnek el, — ajánljuk a n. é. közönség párt-
fogásába.

Tisztelettel:
**Szentesi első könyv-
nyomda részvény-
társaság.**

Elvállaljuk:

MINDENNEMÜ
Tablás kimutatások;

Takarékpénztári mérlegek;

Időszaki és folyóiratok;

HIRLAPOK ÉS MŰVEK;

Diszes kivitelü
szalag-aranyozások;IPAR ÉS KERESKEDELMI KÖR-
LEVELEK csinosan kiállítva;MINDENNEMÜ IRODAI és
ÜGYVÉDI nyomtatványok;LEVÉLPAPIROK
ésBORITÉKOKNAK
cézgyomással készítését.

Gyors elkészítés!

Szép kivitel!

A SZENTESI LAP

szerkesztősége és kiadóhivatala, hol kéziratok elfo-
gadatlak s az előfizetési pénzek felvételeinek.

Pontosság!

Szentesen, 1897. Nyomatott a kiadótulajdonos: „Szentesi Első Könyvnyomda Részvénytársaság” gyors-sajtóján.